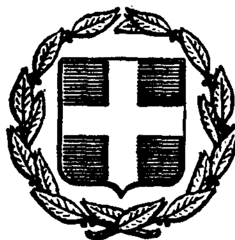


ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 93

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 317

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Π. Δ/τος 922/1980 «περὶ τοῦ ὡρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Β' τάξεως Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατ/νσεως, τῶν Β' καὶ Γ' τάξεων τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου τῆς αὐτῆς Κατ/νσεως καὶ τῆς Β' τάξεως τοῦ Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

α) Τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 309/1976 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπ/σεως».

β) Τὶς πράξεις 56 καὶ 65/1980 τοῦ Κέντρου Ἐκπ/κῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως (Κ.Ε.Μ.Ε.), στὶς ὁποῖες διατυπώθηκε ἡ σχετικὴ γνώμη του σύμφωνα μὲ τὶς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 186/1975.

γ) Τὴ σχετικὴ γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὁποία περιέχεται στὴν πράξη του 96/1981.

δ) Τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως Η. 2771/1980 (ΦΕΚ 491, τ. Β', 21.5.80) «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων», μὲ πρόταση τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρο 1.

1. Στὴν παράγραφο 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Π.Δ. 922/1980 (ΦΕΚ 230, τ. Α', τῆς 6.10.80) καὶ στὸ τέλος τῆς ὕλης τοῦ κοινοῦ προγράμματος τοῦ μαθήματος τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσας καὶ Γραμματείας τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατ/νσεως, προστίθεται περίπτωση ΙΙΙ μὲ τὸ ἑξῆς περιεχόμενο:

«ΙΙΙ. Ἐξαιρετικὰ καὶ μόνο γιὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1980—81, ἀντὶ τοῦ Πρωταγόρα τοῦ Πλάτωνα, θὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὸ πρωτότυπο ὁ ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου λόγος τοῦ Λυσία ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ὡς τὴ 15 Μαρτίου καὶ τὰ Πλαταϊκὰ τοῦ Θουκυδίδη ἀπὸ 16 Μαρτίου ὡς τὸ τέλος διδακτικοῦ ἔτους.

2. Στὴν παράγραφο 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἰδίου Π. Δ/τος καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς ὕλης τοῦ κοινοῦ προγράμματος τοῦ μαθήματος τῆς Φυσικῆς τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατ/νσεως, ἐξαιρετικὰ καὶ μόνο γιὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1980—81, προτάσσεται τὸ ἀκόλουθο κεφάλαιο:

«Συνεχὲς ἠλεκτρικὸ ρεῦμα.

1. Ἠλεκτρικὸ ρεῦμα: Τὸ ἠλεκτρικὸ κύκλωμα. Τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα ὡς ροὴ ἠλεκτρονίων. Πηγὲς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἔνταση τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τοῦ ΟΗΜ. Ἠλεκτρικὴ ἀντίσταση ἀγωγοῦ. Μονάδες μετρήσεως τῆς ἐντάσεως τοῦ ρεύματος. Μονάδες ἀντιστάσεως ρεύματος. Ἀμπερόμετρο καὶ βολτόμετρο. Μελέτη τῆς ἀντιστάσεως ἑνὸς ἀγωγοῦ. Σύνδεση ἀντιστάσεων. Ρυθμιστικὲς ἀντιστάσεις. Ρυθμιστὴς τάσεως.

2. Ἐνέργεια τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἐνέργεια καὶ ἰσχὺς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τοῦ JOULE. Ἐφαρμογές.

3. Κλειστὸ κύκλωμα. Ἡ γεννήτρια στὸ κλειστὸ κύκλωμα. Ἠλεκτρεγερτικὴ δύναμη καὶ ἐσωτερικὴ ἀντίσταση. Νόμος τοῦ ΟΗΜ στὸ κλειστὸ κύκλωμα».

Ἄρθρο 2.

Στὴν παράγραφο 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἴδιου Π. Δ/τος καὶ στὸ τέλος τῆς ὕλης τοῦ μαθήματος τῶν Λατινικῶν τῆς Β' τάξεως τοῦ Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου προστίθεται παράγραφος Γ' μὲ τὸ ἑξῆς περιεχόμενο:

«Γ'. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 3ου τριμήνου κάθε διδακτικοῦ ἔτους, γίνεται ἐπανάληψη τῆς ὕλης τῆς προηγούμενης τάξεως, ποὺ συμπίπτει μὲ τὴν ὕλη Β' τάξεως τοῦ Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατ/νσεως».

Στὸν ἴδιο τὸν Ὑφυπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἀθῆναι, 2 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 318

Περὶ ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 103 παραγρ. 1 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος ὁριζομένου ποσοῦ διαφυγόντων δασμῶν καὶ φόρων, διὰ τὴν μὴ ποινικὴν δίωξιν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ τῶν τελωνειακῶν παραβάσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν διάταξιν τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1514/1950, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1591/1950.

2. Τὴν ἀριθ. 12/7.1.1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν.

Ἄρθρον 1.

Τό, κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὅπως ἰσχύει, προβλεπόμενον ποσόν, αὐξηθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 574/1978 Π. Δ/τος εἰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000), ἀναπροσαρμόζεται εἰς δραχμὰς ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000).

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται μετὰ δέκα (10) ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 319

Περὶ μετατροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Κονίτσης Ἰωαννίνων εἰς Ἐθνικὸ Παιδικὸ Σταθμὸ καὶ μεταφορᾶς του στὸν Δῆμο Ἰωαννίνων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις:

α) τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3045/1954 (ΦΕΚ 237 τ. Α') «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων, Οἰκοτροφείων κλπ.».

β) τοῦ Ν.Δ. 928/71 (Φ.Ε.Κ. 144 τ. Α') «περὶ καταργήσεως, συγχωνεύσεως, μετατροπῆς ἢ ὑπαγωγῆς Ἱδρυμάτων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς ἕτερα Ἱδρύματα τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου».

γ) τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» καὶ τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 2 τοῦ Π.Δ. 770/1976 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσιῶν τινῶν αὐτοῦ».

2. Τὴν 1345/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μὲ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρον Μόνο

1. Ὁ Ἐθνικὸς Ἀγροτικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Ἁγίας Παρασκευῆς Κόνιτσας, Ν. Ἰωαννίνων, ποὺ ἱδρύθηκε ὡς Ἐθνικὸ Ἀγροτικὸ Νηπιοτροφεῖο Ἁγίας Παρασκευῆς Κονίτσης, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 928 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. 232/7.11.1966 τ. Α') καὶ μετονομάσθηκε σὲ Ἐθνικὸ Ἀγροτικὸ Παιδικὸ Σταθμὸ μὲ τὸ 324/73 Π.Δ. (Φ.Ε.Κ. 95 τ. Α') μετατρέπεται σὲ Ἐθνικὸ Παιδικὸ Σταθμὸ καὶ μεταφέρεται ἀπὸ τὴν Κοινότητα Ἁγίας Παρασκευῆς Κόνιτσας στὸν Δῆμο Ἰωαννίνων μὲ τὴν ὀνομασία «Ε'. Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Ἰωαννίνων».

Ἡ δυναμικότητα τοῦ πιὸ πάνω Ἱδρύματος ὁρίζεται σὲ 70 νήπια.

Στὸν Ὑπουργὸ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀναθέτουμε τὴν δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθῆναι, 2 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Μ. ΕΒΕΡΤ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 320

Περὶ ἱδρύσεως 'Εθνικῶν Παιδικῶν Σταθμῶν στὸ Δῆμο Περιστερίου 'Αττικῆς στὴν Κοινότητα 'Εμπεσσοῦ - Αἰτωλ/νίας καὶ στὴν Κοινότητα Δελβινακίου 'Ιωαννίνων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις:

α. Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3045/1954 (ΦΕΚ 237 τ. Α') «περὶ ἱδρύσεως 'Εθνικῶν 'Ορφανοτροφείων, Οἰκοτροφείων κλπ.».

β. Τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ 'Υπουργείων» καὶ τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 2 τοῦ Π.Δ. 770/1976 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ 'Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ 'Οργανισμοῦ 'Υπηρεσιῶν τινῶν αὐτοῦ».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1380/1980 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, μὲ πρόταση τῶν 'Υπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν, ἀποφασίζουμε:

"Αρθρο Μόνο.

1. 'Ιδρύονται 3 'Εθνικοὶ Παιδικοὶ Σταθμοί, στὸν Δῆμο Περιστερίου Νομοῦ 'Αττικῆς, στὴν Κοινότητα 'Εμπεσοῦ Νομοῦ Αἰτωλ/νίας καὶ στὴν Κοινότητα Δελβινακίου Νομοῦ 'Ιωαννίνων μὲ τὴν ὀνομασία:

α) ΣΤ' 'Εθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Περιστερίου.
β) 'Εθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς 'Εμπεσοῦ.
γ) 'Εθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Δελβινακίου.

2. 'Η δυναμικότητα ἑκάστου τῶν πιὸ πάνω 'Ιδρυμάτων ὁρίζεται σὲ 70 νήπια.

Στὸν 'Υπουργὸ Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 'Απριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

---

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 321

Περὶ τοῦ 'Οργανισμοῦ τοῦ Παραρτήματος τοῦ Κλάδου 'Ασφαλίσεως κατὰ τῆς 'Ασθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων Νομοῦ Τρικάλων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις: τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 1096/80 (ΦΕΚ 281/11.12.80 τ. Α') «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἰατρῶν τοῦ 'Ιδρύματος Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

2. Τὴν κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὑπ' ἀριθμ. Δ. 2652/66/20.5.80 «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τοὺς 'Υφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν».

3. Τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς Διοικούσης 'Επιτροπῆς τοῦ Παραρτήματος τοῦ Κλάδου 'Ασφαλίσεως κατὰ 'Ασθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων Νομοῦ Τρικάλων, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 17/7.12. 1979 συνεδρίασιν αὐτῆς.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 80/1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, προτάσει τῶν 'Υπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν καὶ 'Υφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζομεν:

"Αρθρον 1.

Διάρθρωσις ὑπηρεσιῶν, 'Αρμοδιότητες.

Τὸ Παράρτημα ΚΑΔΚΥ Νομοῦ Τρικάλων, ἀποτελεῖ Τμῆμα τοῦ ὁποίου ἡ ἁρμοδιότης ἀνάγεται εἰς τὰ κάτωθι θέματα:

α) Γενικῆς, εἰδικῆς καὶ προληπτικῆς 'Ιατρικῆς 'Οδοντιατρικῆς, Νοσοκομειακῆς, Σανατοριακῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Περιθάλψεως.

β) Παρακλινικῶν ἐξετάσεων καὶ μαιευτικῆς ἀντιλήψεως.

γ) Χορηγήσεως ἐπιδόματος κυοφορίας καὶ τοκετοῦ καὶ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας.

"Αρθρον 2.

Διάρθρωσις θέσεων.

Αἱ θέσεις τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ διαρθροῦνται κατὰ Κλάδους, βαθμοὺς καὶ εἰδικότητα ὡς κατωτέρω:

Μόνιμοι θέσεις.

Κλάδος ΜΕ1 Διοικητικὸς - Λογιστικὸς

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ - 4ῳ.
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ῳ - 6ῳ.

"Αρθρον 3.

Προσόντα διορισμοῦ.

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῶν θέσεων κλάδου ΜΕ1 Διοικητικοῦ - Λογιστικοῦ ὁρίζεται ἀπολυτήριο Λυκείου ἢ ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου σχολείου.

"Αρθρον 4.

Προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν - ἀναπλήρωσις.

Τοῦ τμήματος προΐσταται ὁ ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ - 4ῳ ὑπάλληλος τοῦ Κλάδου ΜΕ1 Διοικητικοῦ - Λογιστικοῦ.

Τοῦτον ἐλλείποντα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπαλρηροῖ ὑπάλληλος τοῦ Παρ/τος κατὰ τὰς περὶ προβαδίσματος διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν. 434/76.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν 'Υπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 'Απριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

---

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 322

Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου 'Αρωγῆς 'Υπαλλήλων ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας 'Εργοληπτῶν Δημοσίων "Εργων καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικαστικῶν 'Επιμελητῶν».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2, τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 95/73 «περὶ τροποποιήσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν Τα-

μείων 'Αρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ 169/Α/ 31.7.73).

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1029/16.5.80 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 491/21.5.80 τ. Β').

3. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 113, παρ. 2, ἐδ. α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 544/77 Π.Δ/τος (ΦΕΚ 178/77 τ. Α') «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν», ὅπως ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2, παρ. 1, τοῦ Ν. 728/77 (ΦΕΚ 316/77 τ. Α').

4. Γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου 'Αρωγῆς Ὑπαλλήλων 'Αρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ληφθεῖσαν κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθμ. 35/19.9.80 καὶ 41/10.11.80 συνεδριάσεις αὐτοῦ.

5. Τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς 'Ασφαλείας τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 80/3.12.80 καὶ 81/10.12.80 συνεδριάσεις αὐτοῦ τῆς Κ' περιόδου.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 130/1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

"Αρθρον 1.

Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου 'Αρωγῆς Ὑπαλλήλων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου Προνοίας 'Εργοληπτῶν Δημοσίων "Εργων καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικαστικῶν 'Επιμελητῶν.

"Αρθρον 2.

1. Οἱ, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὑπάλληλοι δύνανται τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς συντάξιμον τὴν προϋπηρεσίαν των, κατὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 95/73 καὶ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ/τος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 253/76 καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 935/79.

2. Διὰ πάντα τὰ λοιπὰ ἐκ τῆς τοιαύτης ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν θέματα ἐφαρμόζονται αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Ταμείου διὰ τοὺς λοιποὺς ἠσφαλισμένους αὐτοῦ.

"Αρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π.Δ/τος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 'Απριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

---

(7)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 323

Περὶ λειτουργίας τοῦ Κλάδου 'Επικουρικῆς 'Ασφαλίσεως τῶν 'Εκπροσώπων τῶν 'Επαγγελματικῶν 'Οργανώσεων τῶν Αὐτοκινητιστῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 984/1979 «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ Τ.Σ.Α. νομοθεσίας ὑπαγωγῆς τῶν μισθωτῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 244/27.10.79 τ. Α').

2. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 παρ. 2 ἐδάφ. β' περίπτ. αα' καὶ 113 παρ. 2 ἐδάφ. α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 544/77 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 178/77 τ. Α') «περὶ 'Οργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὅπως τροποποιήθηκαν ἀπὸ τὸ ἄρθρο 2 παρ. 1 τοῦ Ν. 728/77 (ΦΕΚ 316/77 τ. Α)'.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1029/16.5.80 (ΦΕΚ 491/80 τ. Β') ἀπόφαση τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

4. Γνώμη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν ποὺ ἐλήφθη μὲ τὶς 1608/9.11.1979 καὶ 740/26.8.1980 ἀποφάσεις αὐτοῦ.

5. Τὴν ἀπὸ 28.4.1980 'Αναλογιστικὴ μελέτη τῆς Δ/νσεως τοῦ Ὑπουργείου.

6. Γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς 'Ασφαλείας ποὺ ἐλήφθη κατὰ τὴν 73/8.10.80 συνεδρίαση αὐτοῦ τῆς Κ' περιόδου.

7. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1366/80 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

'Εγκρίνεται ὁ Κανονισμὸς Λειτουργίας τοῦ Κλάδου 'Επικουρικῆς 'Ασφαλίσεως τῶν 'Εκπροσώπων τῶν 'Επαγγελματικῶν 'Οργανώσεων τῶν Αὐτοκινητιστῶν ἔχων ὡς ἑξῆς :

"Αρθρο 1.

Εἰσαγωγικὴ Διάταξη.

Ὁ συσταθείς, μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 984/79 στὸ Ταμεῖο Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν, Κλάδος 'Επικουρικῆς 'Ασφαλίσεως τῶν 'Εκπροσώπων τῶν 'Εργοδοτικῶν 'Επαγγελματικῶν 'Οργανώσεων τῶν Αὐτοκινητιστῶν, ὁ ὁποῖος ἐν τοῖς ἑπομένοις ἀποκαλεῖται «Κλάδος», διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

"Αρθρο 2.

Στοιχεῖα ποὺ θεμελιώνουν τὸ δικαίωμα ὑπαγωγῆς στὴν ἀσφάλιση.

1. Οἱ ἠσφαλισμένοι μετὰ τὴν ἐκλογή τους ὡς ἐκπροσώπων τῶν οἰκείων ὀργανώσεων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλουν στὸ Ταμεῖο.

α) 'Αντίγραφο τοῦ πρακτικοῦ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς ἱδρύσεως τῆς 'Οργανώσεως.

β) 'Αντίγραφο τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς 'Οργανώσεως.

γ) 'Αντίγραφο τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 'Οργανώσεως ποὺ ἰσχύει κατὰ τὸ χρόνο τῆς ἐκπροσωπήσεως, κυρωμένο ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνομοσπονδία 'Επαγγελματιῶν Αὐτοκινητιστῶν 'Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Α.Ε.).

δ) 'Αντίγραφα πρακτικῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Οργανώσεως, κυρωμένα ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνομοσπονδία 'Επαγγελματιῶν Αὐτοκινητιστῶν 'Ελλάδος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύεται ἡ ἐκλογή, ἡ ἐκπροσώπηση καὶ ἡ ἔναρξη τῆς ἐκπροσωπήσεως.

Προκειμένου περὶ ἐκπροσώπων τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας 'Επαγγελματιῶν Αὐτοκινητιστῶν 'Ελλάδος τὰ ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' δικαιολογητικά, κορώνονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο αὐτῆς.

2. Κάθε ὀργάνωση τῆς ὁποίας οἱ ἐκπρόσωποι ὑπάγονται στὶς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑποχρεοῦται ὅπως, μετὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν ἐκπροσώπων, ὑποβάλει στὸν Κλάδο σχετικὴ δήλωση, ἐντὸς τριμήνου, ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐκπροσώπου.

Τὸ Τ.Σ.Α. μετὰ τὴ λήψη τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως ἀποστέλλει στὴν οἰκεία ὀργάνωση, πρὸς συμπλήρωση ὑπ' αὐτῆς, δελτίο ἀπογραφῆς τῆς ἰδίας ὀργανώσεως καὶ τῶν ἀσφαλιζομένων στὸν Κλάδο, παρὰ τῆς ὁποίας ἐπιστρέφονται δεόντως συμπληρωμένα.

Τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιέχει τὸ δελτίο, καθορίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.

Ἄρθρο 3.

Καταβολὴ καὶ εἴσπραξη εἰσφορῶν – Διάθεση κεφαλαίων.

Οἱ ἠσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται στὴν καταβολὴ ὁλοκλήρου τῆς εἰσφορᾶς τους ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου στὸν ὁποῖο ἀνάγεται αὐτή.

Ἄρθρο 4.

Χρόνος ἀσφαλίσεως.

Ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως λογίζεται :

α) Ὁ ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς στὴν ἀσφάλιση τοῦ Κλάδου καὶ ἐφεξῆς χρόνος ἀσφαλίσεως, καὶ

β) Ὁ χρόνος ὁ διανυθεὶς ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐκπροσώπου τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν αὐτοκινητιστῶν πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ κλάδου ὁ ἀναγνωριζόμενος κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρο 5.

Ἀναγνώριση καὶ ἐξαγορὰ χρόνου ἀσφαλίσεως.

1. Ὁ χρόνος ὁ διανυθεὶς ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐκπροσώπου τῶν ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων τῶν Αὐτοκινητιστῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κλάδου 20ετία, ἀναγνωρίζεται ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἠσφαλισμένου, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ὑποβληθεῖ ἐντὸς τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ κατόπιν καταβολῆς ὑπ' αὐτοῦ τῶν τρεχουσῶν εἰσφορῶν ἀπὸ 1.11.1979.

2. Γιὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναγνώριση καταβάλλεται ἀπὸ τὸν ἠσφαλισμένο, γιὰ κάθε μήνα ἀναγνωρίσεως, ἡ κατὰ τὸ χρόνο ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἰσχύουσα μηνιαία εἰσφορὰ τοῦ ἠσφαλισμένου.

3. Ἡ ἐξόφληση τοῦ ποσοῦ ἐξαγορᾶς τοῦ ἀναγνωριζόμενου χρόνου ἐνεργεῖται, εἴτε ἐφάπαξ, εἴτε σὲ ἰσόποσες τοκοχρεωλυτικὲς μηνιαῖες δόσεις, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων, ὁριζόμενος ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α., δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερβεῖ τὶς ἑβδομήντα δύο (72).

Σὰν ἐπιτόκιο γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων λαμβάνεται ὑπόψη τὸ ἰσχῦον ἐπιτόκιο, κατὰ τὴν ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως, γιὰ τὶς καταθέσεις τῶν Ν.Π.Δ.Δ. στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Σὲ περίπτωση καθυστερήσεως καταβολῆς δόσεώς τινος πέραν τοῦ μηνὸς ἐκείνου στὸν ὁποῖο ἀνάγεται αὐτή, ἐπιβαρύνεται μὲ πρόσθετα τέλη ἐξ 1 % γιὰ κάθε δεκαήμερο καθυστερήσεως.

4. Σὲ περίπτωση θεμελιώσεως δικαιώματος συντάξεως πρὸ τῆς πλήρους ἐξοφλήσεως τοῦ ποσοῦ ἐξαγορᾶς τοῦ ἀναγνωριζόμενου χρόνου, ἡ σύνταξη ἀρχίζει νὰ καταβάλλεται ἀπὸ τὴν πρώτη τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς.

5. Γιὰ τὴ θεμελίωση τοῦ δικαιώματος συντάξεως λογίζεται σὰν χρόνος ἀσφαλίσεως καὶ ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναγνωρισθεὶς καὶ ἐξαγορασθεὶς τοιοῦτος.

Ἄρθρο 6.

Σύνταξη λόγω γήρατος.

1. Οἱ ἠσφαλισμένοι στὸν Κλάδο δικαιοῦνται συντάξεως, λόγω γήρατος ἐφόσον συμπληρώσουν :

α) Τὸ 60ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους καὶ 15ετῆ τοὐλάχιστον χρόνο ἀσφαλίσεως, ἢ

β) Τὸ 55ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους καὶ 20ετῆ τοὐλάχιστον χρόνο ἀσφαλίσεως.

2. Κατὰ τὴν πρώτη ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος, οἱ συντάξεις χορηγοῦνται τμηματικά, ἀρχομένης τῆς χορηγήσεως ἀπὸ 1.1.1983 τοῦ 1/3 αὐτῶν, ἀπὸ 1.1.84 τῶν 2/3 αὐτῶν καὶ ἀπὸ 1.1.85 τοῦ συνόλου τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖο δικαιοῦται κάθε ἠσφαλισμένος.

Ἄρθρο 7.

Σύνταξη λόγω ἀναπηρίας.

1. Οἱ ἠσφαλισμένοι στὸν Κλάδο δικαιοῦνται συντάξεως λόγω ἀναπηρίας :

α) Ἐὰν καταστοῦν ἀνάπηροι κατὰ τὴν ἔννοια τῆς ἑπομένης παραγράφου καὶ ἔχουν συμπληρώσει 10ετῆ, τοὐλάχιστον, χρόνο ἀσφαλίσεως.

β) Ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀσφαλίσεως, ἐφόσον καταστοῦν ἀνίκανοι γιὰ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τοῦ ἐκπροσώπου συνεπεία βιαίου συμβάντος, ἐπελθόντος κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ὡς ἄνω καθηκόντων ἢ τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῶν ἢ λόγῳ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας.

Ἐὰν καταστοῦν ἀνίκανοι γιὰ τὴν ἄσκηση τῶν ὡς ἄνω καθηκόντων των λόγῳ βιαίου συμβάντος, τὸ ὁποῖο ὅμως δὲν ἐπῆλθε κατὰ τὴν ἐκτέλεση τούτων ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐργασίας των, δικαιοῦνται συντάξεως, ἐὰν ἔχουν συμπληρώσει 5ετῆ χρόνο ἀσφαλίσεως.

2. Ὁ ἠσφαλισμένος θεωρεῖτ αι ἀνάπηρος, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφόσον καθίσταται ἀνίκανος γιὰ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τοῦ ἐκπροσώπου, συνεπεία πνευματικῆς ἢ σωματικῆς παθήσεως, διαρκείας ὄχι μικρότερης τοῦ ἑξαμήνου, κατὰ πρόβλεψη τοῦ ἁρμοδίου γιὰ τὴ διαπίστωση τῆς ἀναπηρίας ὀργάνου, κατὰ ποσοστό, τοὐλάχιστον, 50 % συνεπεία τῆς ὁποίας ἔπαυσε νὰ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐκπροσώπου.

Ἄρθρο 8.

Σύνταξη λόγῳ θανάτου.

1. Σὲ περίπτωση θανάτου συνταξιούχου λόγω ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἠσφαλισμένου συμπληρώσαντος χρόνο ἀσφαλίσεως 10 τοὐλάχιστον ἐτῶν, ἢ ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀσφαλίσεως ἂν ὁ θάνατος ὀφείλεται σὲ ἐργατικὸ ἀτύχημα ἢ ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια, δικαιοῦνται συντάξεως :

α) Ἡ χήρα

β) Ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χῆρος τοῦ ὁποίου ἡ συντήρηση ἐβάρυνε κυρίως τὴ θανοῦσα.

γ) Τὰ ἄγαμα νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα τέκνα ἐφόσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώρα ἕνα τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς χορηγήσεως τῆς συντάξεως στὸ θετὸ πατέρα καὶ ἐπὶ θανάτου ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς τέκνα.

δ) Οἱ κατὰ τὸ χρόνο τοῦ θανάτου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἔγγονοι καὶ προγονοί, ἐφόσον αὐτοὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης).

ε) Οἱ γονεῖς, ἐὰν εἶναι ἄποροι καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος, ὁ δὲ πατὴρ εἶναι ἀνίκανος πρὸς πᾶσα βιοποριστικὴ ἐργασία. Οἱ θετοὶ γονεῖς δικαιοῦνται συντάξεως ἐφόσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώρα, τρία τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοθετηθέντος τέκνου.

2. Ἡ χήρα ἢ ὁ χῆρος δὲν δικαιοῦνται συντάξεως :

Α) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτός :

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται σὲ ἀτύχημα ἐργατικὸ ἢ μή

β) Ἐάν, ὑφισταμένου τοῦ γάμου, ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸ χρόνο τοῦ θανάτου τελεῖ σὲ κατάσταση ἐγκυμοσύνης, καὶ

Β) Ἐὰν ὁ θανὼν ἢ ἡ θανοῦσα ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλεση τοῦ γάμου σύνταξη ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ συντρέχει κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ γ' ἀναφερόμενους λόγους.

Ἄρθρο 9.

Ποσὸ συντάξεως.

1. Τὸ ὕψος τῆς ἀπονεμομένης ἀπὸ τὸν Κλάδο συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ὁρίζεται σὲ ποσοστὸ 0,8 % γιὰ κάθε ἔτος ἀσφαλίσεως ἐπὶ τῶν συνταξίμων ἀποδοχῶν.

Σὰν ἀποδοχές, γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς συντάξεως, λαμβάνονται οἱ ἀντιστοιχοῦσες στὴν κλάση ἢ κατηγορία (ἐκ τῶν

ἀναφερομένων στὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 984/79) στὴν ὁποία ἀνῆκε ἑκάστοτε ὁ ἀσφαλισμένος, ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ἀσφαλίσεώς του καὶ ὅπως οἱ ἀποδοχὲς αὐτὲς ἔχουν διαμορφωθεῖ κατὰ τὸ χρόνο ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου.

2. Σὲ περίπτωση συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κατώτερη σ' αὐτὴν ποὺ ἀναλογεῖ σὲ συντάξιμη ὑπηρεσία 10 ἐτῶν.

Ἄρθρο 10.

Ποσὸ συντάξεως μελῶν οἰκογενείας.

1. Τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως τὴν ὁποία δικαιοῦται ἡ χήρα (χῆρος) ἰσοῦται πρὸς τὸ 65% τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

2. Τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως τὴν ὁποία δικαιοῦται κάθε τέκνο, ἰσοῦται πρὸς τὸ 20% τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου ὅμως περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἡ κατὰ τὸ προηγούμενο ἐδάφιο σύνταξη τριπλασιάζεται.

Τὸ σύνολο πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, τὰ 80% τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ.

Ἐὰν τὸ σύνολο τῶν συντάξεων ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου ἡ σύνταξη κάθε δικαιουμένου μειώνεται ἀνάλογα.

3. Οἱ ἐγγονοί, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιοῦνται συντάξεως ἐὰν δὲν ὑπάρχουν χήρα (χῆρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ἢ ἐπὶ ὑπαρχόντων τοιούτων, ἐφόσον διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξη δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξαντλεῖται τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

4. Τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως κάθε ἐγγονοῦ, προγονοῦ, τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μὴ χήρας μητρός, ἰσοῦται πρὸς τὰ 20% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) τῆς δὲ χήρας μητρὸς πρὸς τὰ 40% τῆς αὐτῆς συντάξεως.

Πάντως τὸ σύνολο τῶν συντάξεων τῶν ἐγγονῶν, προγονῶν καὶ γονέων δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερβεῖ, ἐν ἐλλείψει χήρας (χήρου) ἢ τέκνων, τὸ 80% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) ἢ ὑπαρχόντων τούτων, τὸ ποσὸν τὸ ἐναπομένον ἀπὸ τὴν ἐν λόγῳ σύνταξη, μετὰ τὴν ἱκανοποίηση τοῦ εἰς σύνταξη δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Οἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Σὲ περίπτωση μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιουμένων συντάξεως λόγῳ τῆς ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας λήξεως τοῦ ἐπὶ τούτου δικαιώματος, τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως κάθε δικαιοδόχου ἀναπροσαρμόζεται ἀνάλογα.

Ἄρθρο 11.

Διαδικασία ἀπονομῆς τῆς συντάξεως.

1. Γιὰ τὴν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως.

2. Οἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπόμενες παροχές, ἀπονέμονται ὑπὸ τοῦ ὀργάνου τὸ ὁποῖο καθίσταται ἑκάστοτε ἁρμόδιο, γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῶν παροχῶν στοὺς ἀσφαλισμένους τοῦ Τ.Σ.Α.

3. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α. καθορίζονται τὰ ἀπαιτούμενα γιὰ τὴ συνταξιοδότηση δικαιολογητικά.

Ἄρθρο 12.

Ὑγειονομικὲς Ἐπιτροπές.

1. Ἁρμόδια γιὰ τὴ διαπίστωση τῆς κατὰ τὸ ἄρθρο 7 παρ. 2 ἀναπηρίας εἶναι ἡ Πρωτοβάθμια Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου Ὑποκ/τος Ι.Κ.Α. τοῦ τόπου κατοικίας τοῦ ἀσφαλισμένου, στὴν ὁποία παραπέμπεται ὁ ἀσφαλισμένος μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

2. Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῆς Πρωτ/μίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ ἀσφαλισμένου καὶ τοῦ Ταμείου ἐνώπιον τῆς οἰκείας Β/θμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ι.Κ.Α., ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς γνωματεύσεως. Ἡ ἀσκουμένη ἀπὸ τὸν ἀσφαλισμένο προσφυγὴ κατατίθεται στὸ Ταμεῖο.

3. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου μπορεῖ νὰ ζητήσει, ὁποτεδήποτε, νέα ἰατρικὴ ἐξέταση τοῦ λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχου ἐκτὸς ἂν αὐτός.

α) Συμπληρώσει τὸ 55ο ἔτος τῆς ἡλικίας του ὁ ἄνδρας καὶ τὸ 50ο ἔτος ἡ γυναῖκα, ἐφόσον συνταξιοδοτεῖται ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη συνεχῶς καὶ ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ τρεῖς τοὐλάχιστον ἐξετάσεις παρ' ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συνταξιοδοτήσεώς του αὐτῆς.

β) Συμπλήρωσε τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ὁ ἄνδρας καὶ τὸ 55ο ἔτος ἡ γυναίκα, ἐφόσον συνταξιοδοτεῖται ἐπὶ πέντε ἔτη συνεχῶς καὶ ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ δύο τοὐλάχιστον, ἐξετάσεις παρ' ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνταξιοδοτήσεώς του αὐτῆς.

γ) Ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας, ἐὰν συνταξιοδοτεῖται συνεχῶς ἐπὶ 12 ἔτη.

δ) Ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας, ἐὰν συνταξιοδοτεῖται ἐπὶ 20 ἔτη συνεχῶς ἢ διακεκομένως, πάντως ἀπὸ τριετίας συνεχῶς.

Στὸ χρόνο συνεχοῦς συνταξιοδοτήσεως συνυπολογίζεται καὶ ὁ χρόνος ἐπιδοτήσεως λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς, προκειμένου, δὲ περὶ τῶν συνταξιούχων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' κατηγοριῶν, καὶ ὁ χρόνος ἐπιδοτήσεως λόγῳ φυματιώσεως.

4. Οἱ δαπάνες ἐξετάσεως τῶν ἀσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ι.Κ.Α., βαρύνουν τὸν Κλάδο ὁ ὁποῖος ἀποδίδει αὐτὲς στὸ Ι.Κ.Α., βάσει τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τούτου χρεωστικῶν καταστάσεων.

Ἄρθρο 13.

Ἀπόδειξη ἡλικίας, συνθέσεως οἰκογενείας γάμου καὶ θανάτου.

1.α) Ἡ ἡλικία τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται, ἀποκλειστικὰ μὲ ληξιαρχικὴ Πράξη γεννήσεως ποὺ συνετάγη ἢ διορθώθηκε ἐντὸς 90 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς τους.

β) Ἐὰν δὲν ὑπάρχει ἡ ἀνωτέρω ληξιαρχικὴ πράξη γεννήσεως, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται, ἀποκλειστικὰ διὰ τῆς ἐγγραφῆς στὰ Μητρῷα ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, διὰ τῆς ἐγγραφῆς στὰ ἐν ἰσχύι δημοτολόγια.

Στὴν περίπτωση αὐτὴ σὰν ἡμερομηνία γεννήσεως λογίζεται ἡ 30ὴ Ἰουνίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

Ἐπὶ δύο ἢ περισσοτέρων ἐγγραφῶν στὰ αὐτὰ ἢ διάφορα ἐν ἰσχύι δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορο ἔτος γεννήσεως, λαμβάνεται ὑπόψη ἡ ἐγγραφὴ ἀπὸ τὴν ὁποία προκύπτει ἡ μεγαλύτερη ἡλικία.

Σὲ περίπτωση διορθώσεως τοῦ ἔτους γεννήσεως τοῦ ἀναγραφομένου στὰ δημοτολόγια, ἡ ὁποία ἔγινε μὲ ὁποιονδήποτε τρόπο, λαμβάνεται ὑπόψη τὸ πρὸ τῆς διορθώσεως ἀναγραφόμενο ἔτος γεννήσεως.

γ) Σὲ περίπτωση ποὺ δὲν ὑπάρχει ληξιαρχικὴ πράξη γεννήσεως ἢ ἐγγραφῆς στὰ Μητρῷα ἀρρένων ἢ τὰ ἰσχύοντα δημοτολόγια, ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία βεβαιώνεται μὲ ἀπόφαση τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ἡλικίας τοῦ ΙΚΑ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Κλάδου ἢ τοῦ ἀσφαλισμένου.

Μὲ ὅμοιες ἀποφάσεις καθορίζεται καὶ τὸ ἔτος γεννήσεως τῶν ἀσφαλισμένων ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, μὲ αἴτηση τοῦ Κλάδου, ἐὰν προκύπτουν βάσιμες ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τούτων στὰ δημοτολόγια.

δ) Ἡ ἡλικία προσώπων ποὺ γεννήθηκαν στὴν ἀλλοδαπή, ἐὰν δὲν ὑπάρχουν τὰ ἀναφερόμενα στὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς παρούσης παραγράφου ἀποδεικτικά, ἀποδεικνύεται μὲ κάθε ἄλλο στοιχεῖο ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποδείξει αὐτὴ κατὰ τὴ νομοθεσία τοῦ κράτους στὸ ὁποῖο ἔλαβε χώρα ἡ γέννηση θεωρουμένου ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχή.

'Εάν δεν προσκομίζονται τέτοια στοιχεία ή από τά προσκομισθέντα προκύπτουν αμφιβολίες γιά τήν ορθότητα της εγγραφής του έτους γεννήσεως ή ηλικία καθορίζεται σύμφωνα μέ τήν διαδικασία του προηγουμένου εδαφίου γ'.

ε) Κάθε αμφισβήτηση ώς πρός τό έγκυρο ή τήν ακρίβεια τών αποδεικτικών στοιχείων ηλικίας πού προκύπτει από έγγραφα στοιχεία πού έχουν συνταχθεί σέ ανύποπτο χρόνο, επιλύεται μέ απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, οίκοθεν ή ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου.

2. Ό γάμος του ασφαλισμένου αποδεικνύεται μέ ληξιαρχική πράξη, ελλείψει δέ αυτής, μέ πιστοποιητικό της αρμόδιας Μητροπόλεως ή του αρμοδίου 'Αρχιερατικού 'Επιτρόπου.

Γιά τίς περιπτώσεις γάμων πού τελέσθηκαν στήν αλλοδαπή ή τοιούτων μεταξύ ετεροδόξων, ό γάμος αποδεικνύεται μέ πιστοποιητικό ή βεβαίωση τών αρμοδίων θρησκευματικών ή 'Εκκλησιαστικών 'Αρχών, δεόντως θεωρημένο, ελλείψει δέ τούτων, μέ ένορκο βεβαίωση μαρτύρων.

3. Ό θάνατος αποδεικνύεται μέ ληξιαρχική πράξη θανάτου, προκειμένου δέ περί αφάντου, μέ τήν κηρύσσουσα τήν αφάνεια απόφαση του Δικαστηρίου.

4. Ή σύνθεση της οικογενείας όπως καί τό αμετάβλητο της προσωπικής καταστάσεως του ασφαλισμένου, αποδεικνύεται μέ πιστοποιητικό του Δημάρχου ή του Προέδρου της Κοινότητος.

"Αρθρο 14.

Χρόνος καί τρόπος καταβολής συντάξεων.

1. Ή σύνταξη καταβάλλεται στούς δικαιοδόχους, στήν αρχή κάθε μηνός. Σέ περίπτωση θανάτου του συνταξιούχου ή καταβληθείσα ή οφειλομένη σύνταξη υπολογίζεται γιά ολόκληρο τό μήνα, ανεξαρτήτως ημερομηνίας θανάτου.

2. Ή σύνταξη μπορεί νά καταβάλλεται μέ απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου καί μέ επιταγές μέσω τών ΕΛΤΑ ή αναγνωρισμένων Τραπεζικών 'Ιδρυμάτων.

3. Οί δαπάνες πληρωμής τών συντάξεων βαρύνουν τόν Κλάδο.

"Αρθρο 15.

"Εναρξη καί λήξη συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

1. Τό είς σύνταξιν δικαίωμα άρχεται:

α) 'Επί συντάξεως λόγω γήρατος από τήν 1η του επομένου μήνα εκείνου πού υποβλήθη ή αίτηση γιά τήν απονομή της συντάξεως.

β) 'Επί συντάξεως λόγω αναπηρίας, από τήν ημέρα εκείνη κατά τήν οποία επήλθε ή αναπηρία.

γ) 'Επί συντάξεως μελών οικογενείας από τήν 1η του επομένου μήνα εκείνου πού επήλθε ό θάνατος.

2. Τό είς σύνταξιν δικαίωμα λήγει:

α) 'Επί συντάξεως λόγω γήρατος, στό τέλος του μηνός κατά τόν οποίο επήλθε ό θάνατος του συνταξιούχου.

β) 'Επί συντάξεως λόγω αναπηρίας, από της επομένης ημέρας εκείνης κατά τήν οποία ό ανάπηρος έπαυσε νά πληροί τίς προϋποθέσεις του άρθρου 7 του παρόντος.

γ) 'Επί συντάξεως λόγω θανάτου, στό τέλος του μηνός κατά τόν οποίο συνήφθη νέος γάμος.

δ) 'Επί συντάξεως τέκνων, εγγονών, προγονών καί αδελφών στό τέλος του μηνός κατά τόν οποίο συμπλήρωσαν τά υπό της παρ. 1 του άρθρου 19 του Ν. 997/79 οριζόμενα όρια ηλικίας, ή καί πρό τών ορίων τούτων ηλικίας, εφόσον:

Ι. Συνήψαν γάμο.

ΙΙ. Παρέχουν εξηρτημένη εργασία ή ασκούν επάγγελμα καί αποκερδαίνουν από τό επάγγελμα ή τήν εργασία ή από εισοδήματα τό 35 πλάσιο του εκάστοτε ισχύοντος ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη.

ε) 'Επί συντάξεως γονέων, στό τέλος του μηνός κατά τόν οποίο επήλθε ό θάνατος.

"Αρθρο 16.

Στερήσεις.

1. Στερείται του δικαιώματος συντάξεως λόγω αναπηρίας ό ασφαλισμένος, ό οποίος έκ προθέσεως κατέστη ανάπηρος ή συνεπεία πλημμελήματος ή κακουργήματος παρ' αυτού διαπραχθέντος, της ενοχής του αποδεικνυομένης μέ τελεσίδικη δικαστική απόφαση.

'Εάν όμως υπάρχουν πρόσωπα έκ τών αναφερομένων στήν παρ. 1 του άρθρου 8 του παρόντος, αυτά δικαιούνται της συντάξεως τήν οποίαν θά εδικαιούντο σέ περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου.

2. Πρόσωπα έκ τών είς τήν παρ. 1 του άρθρου 8 του παρόντος δικαιουμένων συντάξεως στερούνται παντός επ' αυτής δικαιώματος, εάν μέ απόφαση Ποινικού Δικαστηρίου ήθελαν καταδικασθεί γιά πράξη, αποτέλεσμα της οποίας υπήρξε ό θάνατος του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

"Αρθρο 17.

'Αναστολή συντάξεως.

Ή καταβολή της συντάξεως αναστέλλεται:

α) 'Εάν καί εφόσον ό συνταξιούχος εκτίει ποινή στερητική ελευθερίας μεγαλύτερη του ενός (1) έτους.

'Εφόσον όμως υπάρχουν πρόσωπα τά οποία σέ περίπτωση θανάτου τούτου θά ελάμβαναν σύνταξη, αυτά δικαιούνται της συντάξεως ή οποία θά καταβάλλετο σ' αυτά, σέ περίπτωση θανάτου του συνταξιούχου.

β) 'Εάν καί εφόσον χρόνο ό συνταξιούχος λόγω αναπηρίας αδικαιολόγητα δέ προσέρχεται στήν οικεία 'Υγειονομική 'Επιτροπή πρός εξέταση της καταστάσεώς του.

"Αρθρο 18.

Παραγραφή.

1. Τό δικαίωμα σέ σύνταξη είναι απαράγραπτο (άρθρο 31 του Ν. 1027/80).

2. Συντάξεις πού δέν εισπράχθηκαν εντός έτους από της ημέρας, κατά τήν οποία κατέστησαν απαιτητές, παραγράφονται.

3. Ουδέποτε χορηγείται, σύνταξη γιά χρόνο προγενέστερο τών 6 μηνών από της χρονολογίας, κατά τήν οποία υπεβλήθη ή περί απονομής αυτής αίτηση.

4. Οί διατάξεις του 'Αστικού Κώδικα, εφαρμόζονται κατά τά λοιπά αναλόγως.

"Αρθρο 19.

'Υποχρεώσεις συνταξιούχων.

1. Κάθε συνταξιούχος υποχρεούται νά γνωστοποιεί αμέσως στό Ταμείο οποιαδήποτε μεταβολή πού επέρχεται στήν προσωπική καί οικογενειακή του κατάσταση συνεπεία γάμου, ενηλικιώσεως, θανάτου κ.λ.π. καί επιφέρει αλλαγή ή διακοπή της χορηγουμένης συντάξεως.

2. Ή μετά πάροδο μηνός από της επελθούσης μεταβολής, γενομένη γνωστοποίηση, συνεπάγεται τήν επιστροφή τών αχρεωστήτως ληφθέντων ποσών, εφαρμοζομένων στήν περίπτωση αυτή καί τών διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 21 του παρόντος.

"Αρθρο 20.

Τελικές διατάξεις.

1. Κατά τήν άθροιση του συνολικού συνταξίμου χρόνου κλάσμα του έτους κατώτερο τών έξ (6) μηνών παραλείπεται, ίσο δέ ή ανώτερο του εξαμήνου λογίζεται σάν πλήρες έτος:

2. Μέ απόφαση του Δ.Σ. του ΤΣΑ θέλουν ρυθμισθεί:

α) Τά της εγγραφής τών ασφαλισμένων στόν Κλάδο.

β) Τά περί εκδόσεως, αντικαταστάσεως, απωλείας τών ασφαλιστικών βιβλιαρίων κ.λ.π., ώς καί κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια γιά τήν εφαρμογή του παρόντος.

"Αρθρο 21.

Ή ισχύς του παρόντος άρχεται, όπου δέν ορίζεται άλλως, από της δημοσιεύσεώς του διά της 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

(8)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 324

Περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀσφαλείας Προαστίων Πρωτευούσης καὶ ἀνακατανομῆς τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως αὐτῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις : α) τῶν ἄρθρων 2 παρ. 2, 3 παρ. 2 καὶ 255 παρ. 1 (ἐδάφ. ιθ' καὶ κ') καὶ 2 τοῦ Ν.Δ. 3365/1955 (ΦΕΚ Α' - 257/1955) «περὶ Κώδικος τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 5 καὶ 6 τοῦ Ν. 295/1976 (ΦΕΚ Α' - 84/1976), «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν ὀργανικῶν νόμων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως».
2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 201/378/1μη ἀπὸ 11.12.1980 πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς, καὶ
3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 109 ἀπὸ 29.1.1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ὁ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22.12.1980 Πίναξ ἀναδιοργανώσεως τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀσφαλείας Προαστίων Πρωτευούσης καὶ ἀνακατανομῆς τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως αὐτῆς, τροποποιουμένου ἀναλόγως τοῦ Πίνακος Κατανομῆς Ὀργανικῆς Δυνάμεως Χωροφυλακῆς, κυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 335/2.5.1974 Π.Δ. (ΦΕΚ Α' - 130/1974), ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 699/1977 Π.Δ. (ΦΕΚ Α' - 226/1977).

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(9)

Περὶ ἀνακοινώσεως θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς Συμφωνίας περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος ἐκ διεθνῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν Ἑλλάδος — Αὐστραλίας ὑπογραφείσης ἐν Καμπέρρα τῇ 5.5.77.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ εἰς Καμπέρραν ὑπογραφεῖσα τὴν 5ην Μαΐου 1977 Συμφωνία μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Αὐστραλίας περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος ἐκ διεθνῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1101/1980 Νόμου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 296 Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τεῦχος Α' τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1980, θὰ τεθῇ σὲ ἰσχύ, συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτῆς, τὴν 7ην Ἀπριλίου 1981.

Ἀθῆναι, 6 Ἀπριλίου 1981

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Προϊστάμενος τῆς Εἰδ. Νομ. Ὑπηρεσίας
Κ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ